

той подпада ще-неще подъ една печална участь. И заключеніето е удивително въ своята краткостъ: «Ты и този, който та води, ще погините!»

Първата книга отъ съчиненіето на Фенелона свършва съ участието на Телемаха и Ментора въ Сицилія; ний тукъ са ограничихмы да покажемъ само една часть отъ негова разсказъ; продълженіето на разказа съдържа една патетическа картина, която оставаме на ученицитѣ сами да я разгледатъ въ сичкитѣ ѣ сѣнки. Той наченва съ предложеніето на онзи старецъ, който былъ предложилъ на царя да принесе въ жертва Телемаха и Ментора върху анхизова гробъ, и свършва: — *Но боговетъ, които си играйтъ съ човѣческитѣ нампренія, запазили ны за други опасности.*

3^о На отгорниатѣ бѣлѣжки, ний прилагамы и тѣзи за доказателствата и опроверганіята изобщо.

а) *Доказателство* са нарича сичко онова, съ което са потвърдѣва истината на една работа. Доказателствата са извождатъ изъ вътрѣшенъ и външенъ опытъ, ёще изъ външнитѣ закони на човѣческия разумъ, за туй са раздѣлятъ на *опытны* и *умозрителны*, които помежду си са о-силватъ взаимно.

в) Доказателствата са турятъ или *преди* или *подиръ* доказваното положеніе (истина), по два главны способа — *аналитически* и *синтетически*, т. е. като слазямы отъ причинитѣ къмъ слѣдствіята, или като възлазямы отъ слѣдствіята къмъ причинитѣ. (Гл. III. *синтезъ* и *анализъ*.)

г) *Опроверганіята* биватъ *прямы* и *косвенны*: *прямитѣ* оборватъ, свалятъ *направо* противнитѣ мнѣнія едно слѣдъ друго, отрицателно, съ доказателство на тѣхната несправедливостъ; а *косвеннитѣ* оборватъ противнитѣ мнѣнія *посредственно*, като ги приематъ първѣнь *нарочно*, за да изведѣтъ отъ тѣхъ неопытѣ слѣдствія, и съ неопытѣта